

Štenganiček

Č. 4 / 2001

Z PRAVODAJ OBČE ŠTBOŘICE

PROSINEC * ROČNÍK 7

Vážení občané,

rok 2001 je téměř za námi. Bývá to čas k zamyšlení nad tím, co jsme v uplynulém roce prožili, co nám první rok nového tisíciletí přinesl a čeho jsme dosáhli.

Blíží se také vánoční svátky, které mají být svátky pohody, lásky a míru. Ne všichni mají to štěstí takto vánoční svátky prožít, a o to víc by se každý z nás měl více snažit pomáhat svým bližním, aby je takto i oni mohli prožít. Je to čas k zamyšlení, jak jsem žil, jestli jsem nežil jen pro sebe bez snahy vnímat okolí, bez snahy pochopit ty ostatní. Zda jsem ve snaze prosadit své vlastní „já“ někomu

kolem sebe neublížil a jednal čestně.

Do nastávajících vánočních svátků Vám všem přeji radost, štěstí, pohodu a spokojenost.

Do nového roku Vám přeji, aby se Vám splnila všechna přání a cíle, kterých chcete dosáhnout.

Přeji Vám, abyste mohli nejen pracovat, ale pracovat s takovými lidmi, kterým není cizí čestné jednání a láska k bližnímu a nepotkávala Vás lež a neúcta.

Přeji Vám do nového roku co nejvíce úspěchů, ze kterých můžete mít jen radost, přeji Vám spokojenost a zdraví.

Vladimír Kulíšek
starosta obce

Aktuality z obce

I n f o r m a c e o b ě a n ů m

Smutné výročí

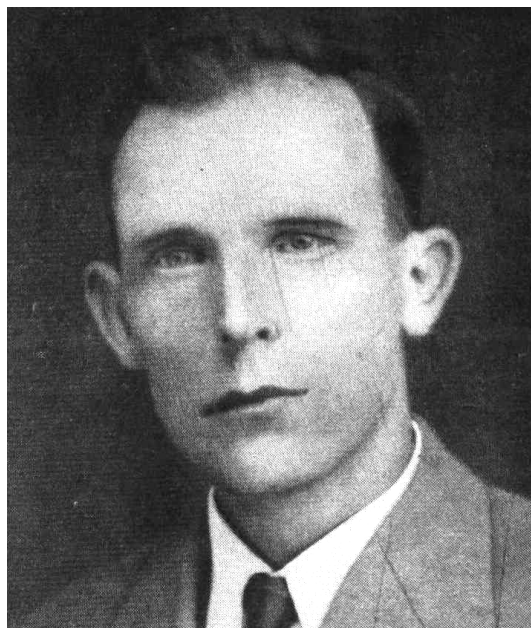
„Nikdo nemá větší lásky nad toho, kdo život dává za přátele své.“

Letos 1. října již tomu bylo šedesát roků co byl popraven náš občan - mlynář pan Vilém Tocháček.

Byl zrazen vlastními lidmi, zavražděn nacistickými katany v Brně v Kounicových kolejích jako první oběť mlynářského cechu za to, že pomáhal zachraňovat před hladem naše lidi doma i ty, kteří museli pracovat v Říši.

Spokojen s nepatrnou, vpravdě křesťanskou, odměnou za svoji práci se vydával do denního nebezpečí. Za to byl shledán viněn, že sabotoval hospodářství Říše. Zaslouhou soudců a katanů byl oprávněn vstoupit do světlé řady těch, kteří bojovali, aby náš národ opět mohl vstát z mrtvých. Čest jeho památce.

(Jménem těch, kteří nezapomněli nám napsala jedna naše občanka)

Vilém Tocháček

narozen 28.5.1893 ve Křtěnově, okr. Boskovice
1.10.1941 jako národní mučedník popraven
v Kounicových kolejích v Brně

Údržba chodníků v zimním období

Vážení občasně, považujeme za důležité Vás upozornit na povinnosti každého občana udržovat běžné komunikace pro pěší v zimním období. Tuto povinnost ukládá zákon a návazně obecně závazná vyhláška obce. Tato vyhláška ukládá povinnost čistit chodník vlastním nebo užívatelům přilehlé nemovitosti. Pro zajištění bezpečné schůdnosti chodníků v zimním období musí být sníh odklizen a chodník posypán, jakmile sníh napadl nebo se utvořilo náledí. Posypovou hmotu si opatřuje povinný sám na vlastní náklad. V případě úrazu chodce nese odpovědnost za úraz povinná osoba, tj. vlastník či uživatel přilehlé nemovitosti. Tímto upozorněním Vás vyzýváme ke včasné údržbě chodníků a komunikací v zimním období.

Vladimír Kulíšek

Dúchodci si letos zazpívali

V pátek 19. 10. se konalo již tradiční setkání našich starších spoluobčanů, které ve spolupráci se Základní školou pořádá školská a kulturní komise OÚ. Babičkám a dědečkům zazpívaly a zatancovaly děti z mateřské školky, starší děvčata ze ZŠ předvedla velmi moderní cvičení na Gymbalech - jsou to velké gumové míče. Místostarosta je informoval o činnosti v obci a o práci obecního úřadu. Po malém pohoštění začala neformální zábava. Pan ing. Antonín Konečný přinesl velmi obsáhlý seznam všech písní, které se v obci dříve zpívaly. Ročníky, jak my v Šitbořicích říkáme Regruti, potom vystupovali před mikrofon a společně zazpívali píseň, kterou všichni znali a uměli zpívat. Vystupovalo se v pořadí nejstarší a nejmladší ročník (1919 - 1936) Ti, kteří nemohli zpívat tak zarecitovali básně, které znali ještě z obecné školy. Nálada a atmosféra byla velmi příjemná, elán a pěvecké umění by jim mohli naši mladí jenom závidět.

Ing. Josef Zelinka

Kříže před mlýnem

Mimo hezká místa, kterých máme v naší obci docela dost, máme i zákoutí, se kterými se příliš chlubit nemůžeme. Velkým problémem je najít vhodné místo pro kontejnery na komunální odpady a na kovošrot. V současné době jsou tyto kontejnery u starého mlýna. Víme, že občas tam vypadá velice nevábně a občané, kteří tam bydlí, si právem stěžují. Ale najít jiné řešení není zatím jednoduché. Situaci vyřeší až odpadní dvůr, který bude vybudován současně s ČOV (čistírnou odpadních vod). To je záležitost asi na dva roky.

Toto dosavadní prostředí je nedůstojné především pro dva kříže, které jsou v těsné blízkosti kontejnerů na odpady. Jedním z řešení, je tyto kříže přemístit na vhodnější místo.

Pokud máte vážení občané nápad, návrh kam tyto kříže přesunout, nebo jiné řešení, sdělte nám ho písemně nebo i ústně na OÚ. Samozřejmě, že v první řadě se musí jednat s majiteli křížů.

Ing. Josef Zelinka

Internet pro veřejnost

OÚ zakoupil výpočetní techniku pro místní knihovnu tak, aby bylo umožněno i občanům využívat nejmodernější komunikační prostředek Internet. V době, kdy se píše tento článek je již do knihovny zavedena telefonní přípojka a počítač je zakoupen. Zbývá provést instalaci a připojení. Pro používání Internetu bude vypracován provozní řád a budou stanoveny uživatelské poplatky. Věříme, že tento způsob komunikace přispěje ke zlepšení informovanosti a vzdělanosti občanů.

Ing. Josef Zelinka

Obec v televizi

Dne 6.11. v odpoledních hodinách přijel do naší obce televizní štáb z ČT Brno. Pro pravidelný magazín „Náš venkov“ natáčeli pořad o vesnicích, které se umístili na čelných místech v soutěži o Vesnici roku. Tuto soutěž pořádá spolek pro obnovu venkova. Natáčení, které řídil režisér O. Průša, bylo předběžně dohodnuto. Bylo pořízeno několik záběrů z obce, natočeny rozhovory se starostou a místostarostou. Nejvíce času bylo věnováno činnosti mladých požárníků, mladým hráčům kolové a tréninku fotbalových žáků. Pořad byl vyslán v sobotu 17.11 v 11 hod dopoledne na ČT 2.

Ing. Josef Zelinka

Vánoce – jen sentiment a zvyk?

Vážení přátelé,

dětem se stačí jen zmínit o vánocích a hned se jim rozzáří oči. Zajiskří to v nich, jakoby se jich někdo dotkl čarovným proutkem. A také je pravdou, že i my dospělí se o vánocích přeci jen měníme. Jaksi omládneme, shodíme ze sebe masku všednosti a struny lidskosti se v nás rozezní a najednou cítíme, jak je nám dobře... takové jsou prostě vánoční svátky.

Ale chtěl bych nás vyzvat, abychom nezůstávali jen někde na povrchu. Pojdme trochu k jejich kořenům. Vždyť všechny ty prosté a dojímavé koledy, rozzářený vánoční stromek a kolem něho shromážděná rodina v jednotě a pokoji, tak to není sentiment, to není ani zvyk. Kdyby tomu tak bylo, tak by to již dávno vymizelo. Uvědomme si, že v té poezii vánoc, všechno to krásné vychází z radosti, z toho, že Slovo se stalo Tělem a přebývalo mezi námi. Bůh se ukázal. To bylo naprosto nevidané a neslýchané. Přišel na tuto zem v lidské podobě. Ještě nikdy předtím neviděl svět, aby Boží Syn odpočíval jako malé dítě v jeslích, ve špinavé a studené jeskyni a ve skutečnosti vítaný jen dvěma lidmi, byť jemu velmi blízkými a zahříváný jen dechem zvířátek. Nechci teď uvažovat o tom, jak je to možné, to není podstatné. Chtějme raději oživit svou víru. Rozehřát svá srdce láskou k tomuto dítěti. Připomenout si, že bez tohoto přesvědčení by

vánoce neměly vůbec žádný smysl. Ty svátky trvají tolik let jen proto, že trvá a stále znovu a znovu je ožívována naše víra v narození Boha. Bůh už mnohokrát prokázal, že zasáhl do běhu světa. Vzpomeňme jak ukázal svou moc, když dával Izraelitům Desatero na hoře Sinaj. Jak projevil svou dobrotivost, když hladovějícím a žíznivým na poušti posílal každodenně několik let manu, jak dal ze skály vytrysknout občerstvující vodu. Ale tak, jak se odehrál příchod Krista na tuto zem, tak takový způsob ještě nikdy neměl obdoby. Narození našeho Spasitele, to nebyla potopa, ale to byl přívál lásky. Nebylo to hřmění ani blýskání, při kterém by se lidé třásli, jako na Sinaji, ale bylo to světlo, v němž andělé zpívali "Gloria in Excelsis Deo - Sláva na výsostech Bohu. Neotevřela se skála, aby z ní vytryskla voda, jako tenkrát na poušti, ale Bůh otevřel své vlastní srdce a vydal svého syna světu a tím občerstvil unavené a žíznivé lidstvo... Toto je skutečnost všech skutečností. To je realita. To je jádro veškeré vánoční radosti, kterou máme prožívat. Ježíš přišel do vlastního, aby ho vlastní přijali. Boží Slovo se stalo skutečným tělem, aby mohlo přebývat mezi námi. Tak kéž to Slovo Vtělené přebývá i o letošních Vánocích v našich srdcích. To Vám moc přeje váš duchovní správce.

P. Jiří Topenčík

Duchovní program o vánočních svátcích

Neděle 23. prosince

Tento den bude možnost si odnést do svých domovů Betlémské světlo, které bude k dispozici po celý den v kostele.

Pondělí 24. prosince

V 6.00 ráno poslední roráty. Půlnoční mše bude ve 22.00 hod.

Úterý 25. prosince

Mše sv. v 7.30 a v 10.30. Na závěr mši Te Deum a požehnání. Odpoledne „Živý Betlém“. Průvod vyjde v 15.00 hod. od radnice. Živý Betlém nám připomíná skutečnost, že se nám Bůh daroval ve svém Synu. Také my můžeme obdarovat ty, kteří potřebují naši pomoc.

Budeme si moci poslechnout Zpěvy u jeslíček od Václava Renče. I letos bude výtěžek akce věnován středisku diakonie Betlém v Kloboukách.

Středa 26. prosince

Mše sv. v 7.30 a 10.30 hod.

Čtvrtek 27. prosince

Mše sv. v 7.00, odpoledne v 16.00 v Hasičské zbrojnici žehnání vína spojené s ochutnávkou.

Pátek 28. prosince

Mše v 7.00, odpoledne v 17.00 hod křížová cesta na téma nenarozené děti, po ní mše sv.

Sobota 29. prosince

Mše sv. v 7.00 hod.

Neděle 30. prosince

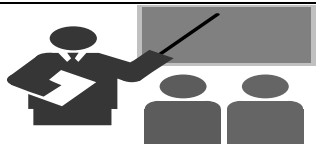
Mše sv. v 7.30 a 10.30 hod., odpoledne ve 14.00 adorace.

Pondělí 31. prosince

mše sv. v 15.00 na poděkování za uplynulý rok při níž bude naše farnost hodnotit končící rok po stránce pastorační i finanční. Od 23.30 do 23.59 adorace, po ní novoroční přídělek (skleničky sebou).

V sobotu 6. ledna

proběhne opět Tříkrálová sbírka. Při ranní mši v 7.30 budou rozsláni koledníci po obci. Sběrka bude určena na vybudování azylového domu pro matky s dětmi v Poštorné.

Základní škola

Vážení rodiče, milí spoluobčané,
dovolte nám malé ohlédnutí za prvním čtvrtletím nového školního roku.

Za téměř tři měsíce práce mohli žáci i rodiče posoudit, jak úspěšně se dětem daří a zda naplňují svá předsevzetí z prvních zářijových dnů. Prvňáčci už umí napočítat do deseti, znají mnoho písmenek, v jiných třídách si žáci zvykli na nové učitele a učitelé zas na jiné třídy. Deváťáci si brzy zvolí tu „svou“ školu a přejme jim, ať jejich první kroky k dospělosti vedou přes úspěšné přijímací zkoušky tím správným směrem.

Pracovní nasazení, výkony, chování svých dětí a vztah žáků ke škole mohli rodiče sami vidět a ohodnotit ve čtvrtek 29. listopadu. Děti se se svými učitelkami a učiteli jistě pilně učí, aby mohli v otevřených hodinách pro rodiče a prarodiče ukázat, co v nich dřímá.

Ve škole v tomto školním roce pracuje 18 zájmových kroužků pod vedením učitelů i několika občanů. Děti mají možnost rozvíjet svůj talent ve sportovních a tanečních kroužcích, v práci na počítači, ve hře na klavír, flétnu a kytaru, ve sborovém zpěvu, v rukodělných kroužcích, v kroužku německého jazyka, v kroužku publicistickém a zdravotním kroužku při cvičení s velkými gumovými míči.

Na sportovním poli se naše děti také nenechali zahanbit. Přivezli si pěkná umístění z přespolních běhů v Nikolčicích a ve Velkých Němčicích i z taneční soutěže v Brně a připravují se na další sportovní akce, např. turnaj ve florbalu a kopané.

Jak už jistě víte, naše škola uspořádala Gastronomické dny pro děti, rodiče a ostatní veřejnost, s podporou členů zahrádkářů a rodin našich žáků. Výstavu zeleniny. V zimním plánujeme besedu s

Svazu
ovoce a
období
primářem

Dětské kliniky v Brně MUDr. Bajerem na téma: „Jak výživou předcházet nemocem“, která se bude konat ve Společenském domě. Účast nám slíbili také pracovníci Krajské hygienické stanice, kteří budou provádět pro zájemce měření tlaku, tukové vrstvy, krevní rozborů aj.

Pro rodiče s dětmi jsme připravili tematický zájezd do Prahy. Účastníci si prohlédli naše hlavní město s jeho pamětihodnostmi a společně strávený čas všem přinesl zábavu i poučení.

Zájezd byl svým programem a zaměřením součástí projektu školy stejně jako exkurze do Březnice u Zlína. Zástupci každé třídy z naší školy spolu s dětmi z okolních škol navštívili zařízení pro léčení toxikomanie. Zde měli žáci možnost dovědět se spoustu zajímavých informací od odborníků i klientů a na vlastní oči porovnat realitu s tím, co se lze dočíst v knihách.

V závěru letošního

vernisáž a

našich

roku
připravujeme
výstavu
výtvarných prací
žáků a prací
zaslaných z celé
republiky
na
téma
„Zdraví na
dalších 1000 let“.

Jsm rádi, že naše pozvání přijali a účast v porotě přislíbili moravští malíři - pan Vojtek, pan Janšta, pan Černý, paní Milotová a pan Křivánek. Výstavu můžete zhlédnout v neděli 9. prosince od 14 hodin v sále sokolovny.

Na závěr Vás ještě jednou srdečně zveme na všechny připravované akce a přejeme Vám, dětem, učitelům, pracovníkům školy a všem lidem, klidné Vánoce, dětem kupu sněhu a do nového roku hodně štěstí, zdraví, míru a pohody.

Za všechny pracovníky přeje ředitelství základní školy.

Ředitelství základní školy

Mateřská škola

Školní rok 2001 - 2002 začal velmi úspěšně.

Září 2001

Ve dnech 21. a 22. září 2001 navštívila naši mateřskou školu Česká školní inspekce a vykonala orientační inspekci s tímto závěrem:

„Kvalita výchovně vzdělávací práce mateřské školy byla hodnocena velmi dobře, stejně jako vzdělávací podmínky z hlediska jejího řízení.“

Říjen 2001

Uspořádali jsme pro děti zájezd do Brna do divadla Radost na loutkové představení pohádky Šípková Růženka.

V mateřské škole jsme zajistili loutkovou pohádku Jak chtěl pejsek nový kabátek. Obě pohádky se dětem líbily.

Zúčastnili jsme se výtvarné soutěže

„Vítání občánků“ a na „Besedě s důchodci“.

Listopad 2001

Tradičně jsme zorganizovali 6. ročník pěvecké soutěže „Šitbořický slaviček“.

„Nejoblíbenější pohádková postavička“, kterou pořádalo nakladatelství Modrý slon v Opavě. Z pěti zaslaných obrázků byl vyhodnocen jeden.

Renatka Nevídalová - 1.místo, za odměnu obdržela originál pohádkovou knihu, kde je sama hlavní hrdinkou.

Děti vystupovaly s kulturním programem na

Soutěžilo 36 dětí, 9 postoupilo do hlavní soutěže.

1.místo: Deniska Vencovská

2.místo: Terežka Baranová

3.místo: Tomášek Hanák

Děti, které vyhrály, dostaly diplom a sladkou odměnu si zasloužily úplně všechny děti.

Zaměstnanci mateřské školy

Vinařská besídka

První rok nového století nebyl pro vinohrady dost příznivý. Mírná zima a pěkné jaro ukazovalo, že réva prezimovala dobře, řez byl vykonán v správném čase a i rašení révy v druhé polovině dubna bylo v normální době. Bohužel, v době kvetení častější deště zapříčinily sprchávání, které někde dosahovalo až 20%. V době narůstání bobulí bylo zase sucho, a to se projevilo neúměrně vysokým rozšířením padlí (oidia). Přestože srážek bylo do konce srpna jako v roce 2000, nebyla taková násada. Deštivý průběh počasí v měsíci září započal zkázu ve vinohradech, a to nadměrným rozšířením plísňe šedé a hniloby, proti kterým se už nedalo zasáhnout, chyběl ještě jeden postřik a tak, aby se úroda aspoň z části zachránila, začalo se sběrem hroznů již okolo 15. září, přestože cukernatost byla jen 12-13 °NM. V průběhu října se dostavilo tak zvané „babí léto“, ale protože zářijové deště ukončily vegetaci, cukernatost se už nezvýšila. Potvrdilo se, že „co srpen neupeče, to září nedovaří“. Nejvíce na to doplatily červené odrůdy neboť bobule nebyly dostatečně vybarvené, a tak i delší nakvášení nemohlo uspokojivě zvýšit barvu vína.

Většina hroznů byla napadena plísní a hnilobou, takže bylo velmi potřebné mošty odkalovat. Nedostatečné vyzrání hroznů se podepsalo na vysokých objemech kyselin v mladých vínech, a tak bude nutné zvolit jinou technologii ošetřování mladých vín než v jiných příznivějších ročnících. Vína, která nebyla před kvašením odkalená, se musí stočit ihned jakmile bylo kvašení skončeno, bez ohledu na to jestli je víno čisté anebo ne. Víno z odkaleného mostu, které dobře překvasilo a je již čisté, ale má vysoké kyseliny, se může ponechat ještě na kvasnicích a je potřeba aspoň jednou za týden ho s kvasnicemi promíchat a tím se urychlí odbourávání kyselin.

Je mnoho případů, že vína už skončila kvašení, ale je v nich ještě hodně cukru. V takovém případě se musí víno stočit z kvasnic, protože tyto kvasnice už nemají sílu na úplné dokvašení vína.

To zapříčinily látky z nahnilých a plesnivých hroznů, které brzdí dobrý průběh kvašení. Po stočení takového vína je potřebné vyvolat nové kvašení, a to přidáním zdravých vinných kvasnic z vína, které řádně dokvasilo takzvaně do „sucha“, to znamená že ve víně nezůstal žádný cukr. Mohou se také použít suché kvasinky, tak jak je to uvedeno v minulém čísle Štengaráčku. Vysoké kyseliny ve zdravém víně se také sníží přirozenou cestou

jablečno-mléčným kvašením, při kterém mléčné bakterie rozloží kyselinu jablečnou ve víně na kyselinu mléčnou, která chutná sladce.

Snížení kyselin se dá také urychlit přidáním uhličitanu vápenitého (CaCO_3) a počítá se, že na snížení kyselin o 1g na litr vína je potřeba asi 67g uhličitanu na 100 litrů vína. Obsah kyselin se zjišťuje jednoduchým způsobem za použití dostupných chemikálií, ale dostatečně přesně se dá určit i ochutnáním. Víno „příjemně kyselé“ má okolo 6g kyselin, víno „kyselé“ okolo 8g a víno „velmi kyselé“ nad 9g, takže na 100 litrů vína velmi kyselého se použije 150g uhličitanu vápenatého.

Ve Francii asi v tomto čase se scházejí místní komise vinařů a ti po přechutnání všech vín popíší přesně stav vína a tento „křestní list“ stále provází víno toho ročníku takže, když někdo po čase ochutná to víno, vždy se srovnává s tím, co o něm bylo napsáno. Takže pro vína ročníku 2001 by bylo asi takové hodnocení: Bílá vína mají nižší barvu, příjemnou až výraznou odrůdovou vůni, vysoký obsah kyselin, v chuti prázdnější, většinou dobře překvašená a dobře vyčištěná. Červená vína mají slabou až velmi slabou barvu, dobrý odrůdový charakter, dostatečné kyseliny, jsou dosti trpká a málo plná. Přesto budou vína ročníku 2001 vhodná pro archivování a průběh jejich zrání v lahvích bude určitě zajímavý. To by asi napsala francouzská komise, ale bylo by velice zajímavé co by napsala komise šitbořská. Ve vinařských obcích jižní Moravy organizují místní spolky svěcení anebo křtění vína. Několik jsem se zúčastnil. Dobře to měli zorganizované ve Velkých Němčicích, bylo to v sobotu v 17.00 hodin. Na úvod byla odborná asi hodinová přednáška, jednotliví účastníci přinesli vzorky svých vín, ta se uložila podle odrůd na stoly v prostřed sálu, všechny účastníky přivítal předseda vinařského spolku a starosta obce. Místní pan farář po přečtení vhodných citátů z Bible víno vykropil, a pak se víno chutnalo, takže se chodilo od vzorku k vzorku a navzájem si vinaři víno porovnávali.

K tomu hrála cimbálová muzika a všichni se dobře bavili. Bylo tam asi 140 vzorků a asi 100 vinařů se svými manželkami. Ve Velkých Pavlovicích to měli v neděli ve 14.00, nebyla tam odborná přednáška, ale zase všechny uvítal předseda zahrádkářské organizace, starosta města a generální ředitel podniku Vinium. Měli to zorganizováno jako kulturní pořad, všechno uváděla s pěkně vypracovanými texty pracovnice kulturní komise, cimbálovou muziku zpěvem doprovázeli

členové kostelního sboru. Místní pan farář potom vykonal svěcení vztažením rukou, modlitbou, citací a zpěvem žalmů a evangelia. Celý ten akt vyjadřoval velké spojení lidí s vinohradem a vínem. Je jen škoda, že u nás se nepodařilo dosud zapojit do této užitečné a pěkné akce více lidí.

Ještě je potřebné se vrátit k vínu ročníku 2000. Je zajímavé, že velmi vhodné počasí roku 2000 se neprojevalo, jak se očekávalo, na kvalitě vín. Vlivem vysokých teplot hrozny jinak vyzrály až přezrály a vína mají menší odrůdový charakter, špatně se čistila, dlouho v nich byl závojovitý zákal. V přípravě těchto vín na lahvování se musely naplno využít pomocné látky na školení vína a filtrační technika. Víno pro lahvování, určené k delšímu ležení nebo archivování musí být pečlivě vybrané. Jen dobré víno ležením získává na kvalitě, ale i tak jeho vývoj se musí stále sledovat, protože po určité době nastává vrchol lahvové zralosti a potom jeho kvalita rychle klesá. Víno před naplněním do lahví se musí vyčířit, aby se v lahvích nevytvořil zákal nebo usazeniny.

Tyto zákaly obvykle vytvoří bílkoviny nebo kvasnice a vinný kámen. Proti bílkovinám se používá želatina, tanin, bentonit a nebo se bílkoviny vysráží zahřátím vína na 75°C po dobu 10-15 minut a potom se víno rychle musí schladit. Proti kovovým zákalům se používají už hotové preparáty, například Ferroplex a jiné. Proti kvasnicovým

zákalům se používá kyselina sorbová nebo sorban draselný, proti krystalickým zákalům kyselina metavinná, na odstranění sirky prostředek Kupfat. Dnes je k dostání mnoho čířících prostředků. Prodávají se pod různými označeními, ale vždy v základě obsahují buďto bentonit nebo želatinu, kyselinu metavinnou nebo sorbovou, případně jejich směsi. Dávkování a způsob použití je u výrobků uveden. Po vyčíření vína se musí víno přefiltrovat přes křemelinu, potom se musí víno nechat odpočinout aspoň 14 dní a až potom se plní do lahví přes vložkový filtr. Používají se filtrační vložky nejvyšších filtračních hodnot, to znamená číslo S10N nebo ST10N. Čistě umyté láhve se před plněním vypláchnou dvouprocentním roztokem kyseliny siřičité. Po naplnění se musí láhve ihned zazátkovat. Nejlepší jsou korkové zátky, a to co nejakostnější, to znamená nejdražší. Naplněné láhve musí být vždy skladované ležatě, v chladném sušším prostředí. No a tak když se potom po nějakém čase otevře taková láhev, je to vždy překvapení. Buďto je víno horší, a tu musí vinař zpytovat svědomí, co špatně udělal anebo je víno lepší až výborné a vinař to víno chutná s hrdostí nad sebou samým jak to dobře udělal, a když to nabídne svým známým a ti víno pochválí (takovým co víno nechválí se nenabízí) musí se cítit jako umělec.

Ing. Antonín Konečný

Z KRONIKY VČELAŘSKÉHO SPOLKU

Z historie včelaření

Včelaři bývali vždy pracovití a velmi zruční lidé. Museli být takoví, protože pomůcky, se kterými pracujeme dnes, se nedaly v té době koupit. Včelař je musel nahradit svou vynalézavostí a nápaditostí při získávání tak drahocenného přírodního sladidla - medu.

V dnešní době se včelaři v tzv. rozebíratelném díle. Umožňuje to jednoduchou práci se včelami. Přibližně do začátku I.svět. války se včelařilo v klátech, což byla část dutého kmene vysokého asi 1m, v zadní části opatřené dvířky a v přední části otvorem (česnem) s letákem.

Vytáčení medu v klátu obnášelo vyřezat prvním rokem první polovinu díla, ovšem včely ji do podzimu znovu vystavěly, nanosily do ní med a pyl a také tuto část použily jako plodiště, z toho plyne, že při získávání medu, byla vždy část

potomstva zničena. Druhým rokem se pak vyřezala druhá polovina díla. A jak uvádí kronika: "Dílo nebylo starší jak dva roky a moc práce musely ty včeličky každým rokem udělat, aby ještě dávali včelařovi slušný užitek."

Vyřezané dílo obsahující med se v hrnci rozvařilo. Nejprve se odebral vosk, pak med. Získávání medu bylo tedy velmi pracné. Navíc kvalita medu určitě utrpěla, teplem a ředěním s vodou. Ale včelaři se snažili tyto nedostatky odstraňovat. Včelaření v klátech nahradili včelařením ve stojanech, kde začali používat malé rámečky ze dřeva. Do nich si včely začaly stavět své dílo. Včelař pak mohl při ošetřování včelstva vyndávat rámečky a zase je vracet na místo, aniž by zničil to, co již včely vystavěly. A tak se přešlo k tzv. "včelaření v rozebíratelném díle".

První medomet se dostal Šitbořic počátkem r.1905 a majitelem byl včelař František Nevidal č.24, který v té době vlastnil 65 včelstev.

Velikost snůšky závisela nejen na technologii získávání medu, ale také na zdravotním kondici a síle včelstva a přízni počasí toho, či onoho roku. Bohatou snůškou se mohli chlubit včelaři např. v roce 1917, kdy průměr na včelstvo činil 18 kg. V kronice čteme: „Při soukromém hospodaření pěstovali rolníci přeci jen dostatek pastvy pro

včeličky. Neboť v jedna třetina pozemku vždy zůstávala úhorem. Zároveň na přilepšenou měly včely hojnost akátu s dostatkem nektaru. Při jeho květu byla vesnice jako v bílém závoji...”

J. Bezděk, Diváky

Šitbořský historke ze starých časů

Dramatický sáňkuvání

Za světové války mladí Šitbořáci moc zábavy nehožili. Možeke bele hůřdně zakázaný. Nesmělo se tancovat vo hodech hani na vostatke. Dež bela svadba, tak se muhlo tancovat jenom v seknicu ho nevěste nebo ho ženicha. Televiza ešče tenkrát nebela ha kino belo ve Vorlunu jenom v nedělo.

Mladí negdy hodělale mozeko ve stodoli. Na harmoniko jim zahrále Jožka Kótek s Kampasem nebo stréček Šustr ha tancuvalo se na mlatě. Mosele bet vopatrní, habe jich negdo nehodal četníkům. V zémě se scházivale kluci s děvčatama na dračkách, ha dež bela dodírka, tak společně zazpívale a dež belo v seknicu dost' místa, tak se he zatancuvala.

Bévalo tenkrát v zémě hodně sniho ha velký mraze. Ze sniho měle velkó radost' né jenom děcka, hale he věčí kluci ha děvčata, protože muhle ježd'at na saňách. Starší chlapi sníh ha fujavice na protože mosele brblale, každé den chodit skoro vodhazuvat sníh ze silnice do Těšan ha do Nekolčic.

Jednó v adventě, dež bel měsíček v hópľňko ha svítil jak laterňa, tak pár starších kluků ha děvčat se domluvile, že se pudó večír, jak bodó mět všecko podělaný, vozet na velkých saňách na kupec za dědinó. Jožka ze svém bratrem Jendem veklačile z mlato ven velký saně, na kerých se s konima vozila sláma, vobělí do mléna, hohlí z Klobók he hnůj na roli. Všeci společně pak tahle ha klačile saně po cestě na kupec k větráko. Selnica do Divák tam tenkrát ešče nebela. Ta se dělala haž po válce. Bévala tam široká polňačka ha na ní skoro půl metra sniho. Saně z kupca rychle jele po cestě haž za panský stodole. Na takový velký saně se jich posadalo víc jak deset. Saně měle vpředo dlóhý voje ha dvě kluci mosele voje réduvat, ha to vežaduvale dovednost'

ha šikovnost'. Všem se to líbilo ha měle radost' jak rychle ha daleko saně jedó. Starší kluci posilale k réduvání te mladší ha miň zkušený, habe sami se muhle klačit, muchlat ha pusinkuvat na saňách z děvčatama.

Dež huž na věži vodbilo deset hodin ha jele poslední jízdo, tak rychlost' po hoježděným sniho bela velká ha měsíc zruvna zašel za

mračno. Te mladší kluci ho vojete nestačile v té rychlosti ha tmě saniska ho farské stodole správně zaréduvat ha te jele ruvně k mlato stréčka Francka. Děvčata se začale nahlas modlit Otčenáš, habe se te saně zastavile. V tém švuňko verazile venkovní vrata z pantů, vletěle na mlat, na voje nabrale fukar, keré stál ho druhých vrat ha s fukarem ha z druhéma vratama veletěle z mlato na dvůr ha tam se to tepruvá všecko zastavilo. Na ščestí se žádnýmo nic nestalo, jenom bele nekeří trocho podření ha poklučení.

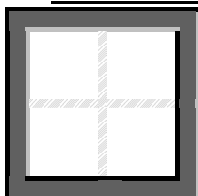
Stařeček Francek se chestale ze stařenkó ke spaní. Pile z hrnka lipuvé čaj ze šlijovicó ha modlile se růženec. Dež hoslyšele takuvó rano, tak jim vobojí vepadlo z ruk ha stařenka křičele: „Panenko Maria, hrom bije jak ve žňa ha venko zatím mrzne ha svítí měsíček“. Stařeček voblíkle kožuch, vzale čagan ha šle se podívat na mlat, co se to stalo.

Dež hoviděle, jak kluci ha děvčata velízajo z rozbitých saní, tak zasakruvale: „Potvore deť mě muhl z teho chetnót břed!“ Každýho přatahle čaganem po řiti ha Tondovi, dež se jich zeptál kolik je hodin, dale ešče jedno navíc po hobě.

Kluci slibovale stařečkovi, že jim všecko spravijó. Nasadile veražený vrata ha na druhé deň he ten rozbité fukar.

Tak skončilo jedno veselý sáňkuvání před šedesátima letama.

-KÁ-

Okénko rodáků

Vážená redakce Štengaráčku,

při loňské návštěvě Šitbořic se mi dostal do rukou Váš časopis a velmi se mi líbil. Také jsem před nedávnem četl jedno letošní číslo na Internetu. Zmínil jsem se svým přátelům Linhartovým z Kuchyňky, že sepisují jakési vzpomínání a uvažování o svém životě a paní Linhartová mi navrhla, abych Vám něco nabídnul. Napadlo mě, že bych Vám mohl dát přečíst pasáž týkající se mých dětských let prožitých v Šitbořicích. Budete-li mít zájem, můžete text otisknout v rubrice rodáků, i když já vlastně rodák nejsem. Materiál je rozsahem delší, ale je možné jej jakkoli krátit.

Moje stručné curriculum vitae: Narodil jsem se v roce 1932 v Brumovicích na Moravě. Léta

1938 - 1946 jsem prožil v Šitbořicích, odkud pocházel můj otec Václav Strouhal. Po maturitě na reálném gymnáziu na Křenové ul. v Brně v roce 1951 jsem rok studoval čínštinu a dějiny Dálného Východu na Karlově univerzitě v Praze, v roce 1958 jsem ukončil šestileté studium na Pekingské univerzitě absolutoriem její fakulty čínských dějin.

Po návratu do vlasti jsem nastoupil jako redaktor v zahraniční redakci Československé tiskové kanceláře a v letech 1964-1968 a 1990-1992 jsem působil jako stálý zpravodaj ČTK v Pekingu. Nyní jsem v důchodu a žiji v Úvalech u Prahy.

Miroslav Strouhal

Vzpomínky na dětství u Šitbořicích

První část vzpomínek pana Miroslava Strouhala

V Šitbořicích jsem prožil osm překrásných klukovských let, i když valnou jejich část tvořila jinak neveselá a těžká léta druhé světové války. Už půl století tam jezdím jen sporadicky, v posledních deseti letech, co jsem v důchodu, se ale snažím aspoň jednou ročně. Přijízdim většinou od Brna a první krátká zastávka bývá v Těšanech. Tam zajdu na hřbitov, kde v blízkosti hrobu mého strýce Jana, tatínkova staršího bratra, spí svůj věčný sen Marie Turková, předobraz Maryši Aloise a Viléma Mrštíkových. Těšany znám dobře, protože jsem tam chodil ze Šitbořic do měšťanky. Projedeme kolem té měšťanky po silnici, která tehdy nebyla asfaltová, jako nyní, ale plná výmolů, takže není divu, že jsem se na ní naboural na tatínkově bicyklu, za což jsem dostal pořádný pohlavek. „Osmice“, kterou jsem způsobil na předním kole, znemožnila totiž mému otci používání tohoto dopravního prostředku k cestám do práce. Až se za kamenem, vsazeným u škarpy, prý na památku věrozhvěstů Cyrila a Metoděje, kteří tam spočinuli při svém apoštolském putování po Moravě k odpočinku, řídítka zchromlého velocipedu skloní dopředu, odbočím doprava a po kilometru pohodlného šlapání (tedy kdyby byl velociped v pořádku), sjedu od křížku kolem hřbitova do Šitbořic. V Kuchyňce opřu porouchané kolo o vrata nízkého domku s popisným číslem 180 a zkroušeně vejdu brankou na dvorek.

Co následovalo, už víte - byla to myslím první ze dvou facek, které mi otec kdy uštědřil.

Do první třídy

Pamatuju si na den, kdy jsem šel poprvé do školy. Jako dnes vidím, že mě na mši o sedmé doprovázela maminka, že jsem měl na zádech zelený ruksáček s brídlcovou tabulkou a písátkem a na nohách boty. To je důležitá poznámka, protože následující den už ty boty asi zůstaly doma někde pod lavkou. Od jara do pozdního podzimu jsem totiž jako všichni ostatní kluci chodil do školy bos a když bylo v létě teplo, potom jen v trenkách a tílku, jak to dokládá fotografie ze třetí třídy.

Na tříletou docházku do obecné školy v Šitbořicích mám několik hezkých vzpomínek. Ta nejzávažnější se asi týká toho, že ve třetí třídě jsem se poprvé zamiloval, a sice do spolužačky Líby Hanákové, jejíž tatínek na naší škole učil. Byl to vztah nezištný, nikterak jsem se nechtěl vetřít do přízně nastávajícího tchána. Líba se mi prostě moc líbila, protože byla hezká a měla černé vlasy a pořád se vesele usmívala. Zdálo se mi, že nejvíc se směje na mě a to jsem považoval za projev její náklonnosti. Tento milostný vztah však bohužel dlouho nevydržel, protože když jsem ji jako důkaz lásky kousl pod lavici do nohy, rozeřvala se bolestí a od jejího tatínka jsem dostal nařezáno rákoskou.

Kdybych byl už tehdy měl tak chatrný chrup jako nyní, nemuselo k tragickému konci první dětské lásky dojít, a kdo ví, kam bychom byli s Libuškou spolu třeba došli!

Ještě jednou jsem dostal v šitbořické škole výprask, tentokrát nikoli za neuvážený pudový čin, ale ve skutečnosti za to, že jsem prokázal obratnost a umění, že se mi jako jedinému podařilo to, oč nás tehdy usilovalo hned několik. Šitbořická obecná škola bývala patrová budova a z jednoho okna v horní třídě se o přestávce vyklánělo několik střapatých klukovských hlav, které se chystaly ke vzrušujícímu kousku. Po chodníku od hlavního vchodu se pod naše okno blížila majestátní postava podsaditého pana řídícího ve světlešedém obleku a klobouku stejné barvy. (To je paměť, co? Za ty barvy ručím!) Čtvery klukovské oči sledovaly každý krok pana řídícího a jazyky v ústech se hbitě mlely, aby nashromáždily co nejvíce slin. Chystala se totiž soutěž, komu se podaří plivnout panu řídícímu na klobouk. Tři plivance se minuly cíle, ale jeden se s hlasitým plesknutím usadil na střeše svátečního klobouku. Pan řídící se zastavil, pohlédl nahoru, co to za ptáka ho zneuctilo, ale když žádného ptáka neviděl, samozřejmě ani ty střapatce nespatrił, protože se okamžitě po akci schovali, teprve pak si pozorně prohlédl klobouk a výhrůžně jím zamával do otevřeného okna. Nastalo vyšetřování, které bylo krátké, protože třída čtyři provinilce zbabele udala. Tři z nich se projevíli jako zrádci a ukázali na mě. Jsem si jist, že jsme tenkrát poznali jak štipe rákoska všichni, ale za hlavního viníka a raubíře jsem byl označen já. Cítil jsem se

ukřivděn, protože já jsem jinak byl chlapec dost se držící vzadu, divokých klukovských podniků jsem se ani moc nezúčastňoval, ani jsem nebýval moc šikovný. Měl jsem holt smůlu a nad tou nespravedlivou smůlou jsem se rozbřečel, stejně jako o několik let později, kdy se mi ze všech jedinému podařilo kamenem rozbít izolátor na sloupu elektrického vedení.

Co ještě dodat k mému tříletému hostování na šitbořské obecné škole? Přece se nebudu chválit, že jsem míval samé jedničky? Snad až na zpěv, v tom jsem se podobal svému tatínkovi, který rád vyprávěl, jak z těchže škamen, do nichž jsem já nyní vyřezával křivákem své jméno, ho pan učitel v hodině zpěvu vyháněl, aby ostatním nekazil písničku. Možná jenom vzpomenu toho, kdy k nám do vsi přijeli potulní komedianti a jeden malý akrobat přišel na nějaký ten den k nám do třídy. Každý chtěl sedět vedle něj, každý s ním chtěl kamarádit. Jaké ten uměl dělat kotrmelce, metat salta, chodit po rukách! Všichni jsme mu nabízeli svačiny a vlichocovali se do jeho přízně. Jednou jsme si po škole někde venku hráli, k večeru se ochladilo a můj nový kamarád mě požádal, abych mu dal svou kacabajku. Zarazil jsem se, protože to šlo o vážnou věc, nebyl jsem si jist, co by tomu řekla maminka. Nabídl jsem tedy malému artistovi, aby šel se mnou k nám, že doma mu maminka určitě něco najde. „Ph! Doma já toho mám habaděj“, odvětil a bez rozloučení otráveně odkráčel. Tu hrdost jsem obdivoval.

Miroslav Strouhal

Úspěšný podzim šitbořické kolové

Oddíl kolové při TJ Sokol Šitbořice začíná v podzimní části hlavně soutěžemi dorostu. Jako každý rok jsme se zúčastnili prvních dvou turnajů v Liberci a Chrastavě. V Liberci zvítězila dvojice našich hráčů Bedřich-Lejska, druhá dvojice Švihálek-Viktorin získala překvapivě 3. místo a v prvním turnaji dorostu dvojice Petrla-Lengál obsadila 7. místo z 12. startujících družstev. V Chrastavě pak opět první místo obhájila dvojice Bedřich-Lejska.

Ostatním se již tak nedařilo a skončili na 7. a 8. místě. Dalším turnajem v Přerově pokračovala kvalifikační soutěž pro MEJ. První místo patřilo dvojici Bedřich-Lejska, další dvě družstva se dostala také do finálové skupiny a obsadila 4. a 5.

místo. V celkovém hodnocení po třech turnajích kvalifikace na MEJ v Belgickém Gentu je naše dvojice Bedřich-Lejska na prvním místě, následuje Svitávka s Chrastavou a čtvrtou příčku obsadila dvojice Švihálek-Viktorin. Během této soutěže nám začal také oblastní přebor z jehož dvou prvních turnajů je na prvním místě družstvo Šitbořice I.-Bedřich-Lejska a družstvo Šitbořice II - Švihálek-Viktorin na třetím místě. Ze tří turnajů OP postupuje prvních pět družstev do závěrečných bojů o titul MČR, které se letos bude konat v Šitbořicích.

Žákovské soutěže probíhají oproti dorosteneckým hlavně v jarní části. Naše dvě družstva se zúčastnila zatím jediných turnajů v Liberci a Chrastavě započítávaných do českého

poháru. V Liberci zvítězila po velmi dobrém výkonu dvojice Wamser – Zvolánek, Šitbořice II-Blaha- Zelinka skončila na 5. místě. Druhý den v Chrástavě obsadila první dvojice 2. místo a druhé

družstvo si polepšilo o jednu příčku.

Za TJ Sokol Šitbořice:
Ladislav Lejska

J Í Z D N Í Ř Á D Y

Do BRNA					Z BRNA				
prac.			sv.		prac.			sv.	
3:54	X	Bo	4:15	S, +	4:40	X	Bo	6:35	nej.X
4:00	X	Ž	6:15	S, +	5:05	X	Ž	9:00	nej.X
4:45	X	Ž	9:30	nej.X	5:50	k	Bř	12:10	nej.X
4:50N	p	Bo	12:25	nej.X	6:10	p	Bo	15:00	S
5:00	k	Bř	14:08N	S	6:20	X	Ž	15:55	S, Bř
5:10	X	Bo	14:20		6:30	X	Bo	16:20	
5:50N	k	Bř	S,N,25.,26.XI l.,1.I.,1.IV.,1., 8.V.		7:55	X	Bo	N,17.XI.,25.,26. XII.,1.I.,1.IV.,1. .8.V.	
6:15	X	Ž			9:15	k	Bř		
6:23	X	Bo			10:20	X	Ž		
6:40N	k	Bř	17:00N	S, Bř	11:40	X	Ž		
7:55	X	Ž	17:13N Bř		12:40	X	Bo	17:10	S
8:23	X	Bo	N,1.I.,1.IV.,1., 8.V., nejede 30.XII.,31.III.		13:20	k	Bř	18:30 Bř	
11:45	X	Bo			14:00	X	Bo	S,N,1.I.,1.IV.,1., 8.V., nejede 30.XII.,31.III.	
12:10	k	Bř			14:20	k	Bř		
12:15	X	Ž			14:45	X	Ž		
13:15	X	Ž	17:30	S	15:00	X	Ž	19:35	
14:00N	k	Bř	18:05		15:10	X	Bo	S,N, 25.,26.XII.,1.I., 1.IV.,1.,8.V.	
14:40	X	Bo	N, 17.XI.,25.,26. XII.,1.I.,1.IV., 1.,8.V.		15:20	k,r	Bo		
15:39	k	Bř			15:50	X	Bo		
16:35	m	Ž			16:30	k	Bř	20:20	
17:08	m	Bo			17:10	p	Ž	N, 17.XI.,25.,26.XI I.,1.I.,1.IV.,1.,8. V.	
18:20	m	Bo			17:15	m	Bo		
20:30	m	Ž			18:10	m	Bo		
					18:20	m	Ž		
					19:20	m	Ž		
					20:20	m	Bo		
					22:30	k	Bř		

Bo= ČSAD Brno-město Bř= ČSAD Břeclav Ž=přes Židloch.

S= jede v sobotu, N= jede v neděli a sv. před prac. dnem, + = jede v den prac. klidu, X = jede v prac. den

k = 1-5, nejede od 22.XII. do 1.I.,1.IV.,1.,8.V.

m = 1-5, nejede od 22. do 26.XII.,31.XII.,1.I.,1.IV.,1.,8.V.

p = 1-5, nejede od 22.XII. do 2.I.,1.II.,od 9. do 17.III.,od 28.III. do 1.IV.,1.,8.V.

h = 1-5, nejede od 22.XII. do 2.I.,1.II.,od 23.II. do 3.III.,od 28.III. do 1.IV.,1.,8.V.

r = nejede 2.I., ODJ. „NA KOPCI“ VŽDY O 2 MIN. DŘÍV

Do Hustopeče			Z Hustopeče		
4:40	X		5:30	X	
5:56	X	Kur.	6:15	h	Kur.
7:13	h		6:30	X	
7:15	X	Kur.	7:50	h	
9:02	X	Kur.	12:00	X	Kur.
12:45	X	Kur.	12:00	1-5, nejede od 22.XII. do 2.I.,1.,od 23.II.do 4.III.,28.,29.III.	
12:54	N,	26.XII.,1.I.,1.IV.,1.,8.V., nejede 31.III.	14:35	k	Kur.
12:56	h		14:35	k	
15:15	k	Kur.	16:00	X	Kur.
15:27	k		16:30	N,	26.XII.,1.I.,1.IV.,1.,8.V., nejede 31.III.
16:55	k		18:40	m	Kur.
19:45	k		22:15	k	Kur.
Do Hrušovan			Z Hrušovan		
5:10	m		4:27	m	
14:20	m		5:36	m	
16:35	m		15:56	m	

k = 1-5, nejede od 22.XII. do 1.I.,1.IV.,1.,8.V.

m = 1-5, nejede od 22. do 26.XII.,31.XII.,1.I.,1.IV.,1.,8.V.

p = 1-5, nejede od 22.XII. do 2.I.,1.II.,od 9. do 17.III.,od 28.III. do 1.IV.,1.,8.V.

h = 1-5, nejede od 22.XII. do 2.I.,1.,od 23.II. do 3.III.,od 28.III. do 1.IV.,1.,8.V.

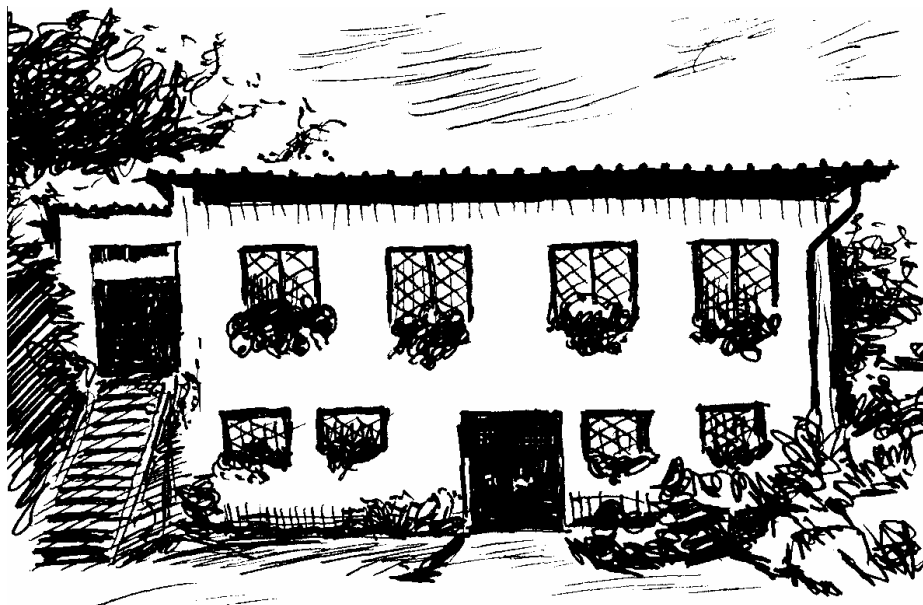
Jízdní řády jsou vytvořeny podle údajů získaných na internetové adrese <http://www.vlakbus.cz>

POZOR: Autobusy označené velkým N za časovým údajem nejedou ze zastávky Na kopci, ale jen ze zastávky Nikolčická. Týká se to s jednou výjimkou spojů zajišťovaných ČSAD Břeclav.

Odjezdy jsou uvedeny vždy ze zastávky Nikolčická, ze zastávky Na kopci jsou odjezdy asi o 2-4 minuty dříve. (ČSAD Břeclav uvádí odjezdy o 4 min. dříve, ČSAD Brno-město o 2 min.)

BEZ ZÁRUKY.

Bronislav Kolegar

Zákoutí naší vesnice

Další číslo a další hádanka na obrázku našeho malíře, pana Zelinky, kterému tímto děkují zbylí členové redakční rady za jeho malířskou práci. Za vaše tipy, o kterou stavbu se jedná, předem děkujeme Vám, naši milí čtenáři.

redakce

MÍSTNÍ ORGANIZACE M.R.S. ŠITBOŘICE

POŘÁDÁ DNE 16.2.2002

RYBÁŘSKÝ PLES

K Tanci i POSLECHU

HRAJE DECHOVÁ HUDBA ZLAŤANKA

Rybí speciality k večeři zajištěny.

15. ROČNÍK TURNAJ MISTRŮ SVĚTA V KOLOVÉ

v sobotu 2. února 2002

pořádá TJ SOKOL ŠITBOŘICE a TJ FAVORIT BRNO

Za účasti :

- **LOMUSCIO Sandro a Michael** (Německo) mistři světa 2000 a 2001
- **JIRÍČEK P./FLACHSMANN H.** (Švýcarsko) II. místo na MS 2000, Jiříček - mistr světa 1999
- **SCHATLERT M./SCHNIEDER D.** (Rakousko) III. místo na MS 1999 a 2000, II. místo na MS 2001, vítězové TMS 2000 a 2001 v Šitbořicích
- **SKOTÁK P./ŠMÍD P.** (Česká rep.) III. místo na MS 1999 a 2001
- **BERGER M./HRDLIČKA** (Česká rep.) Berger-mistr světa 1989

Vystoupí také naše nejlepší krasojedkyně a krasojedci.

- **Martina Štěpánková** - mistryně světa 1998, 1999 a II. místo na MS 2000 a 2001
- **družstvo krasojízdy žen** - Němčice nad H
- **Arnošt Pokorný** - IV. místo na MS 1998, 1999, 2000 a 2001

Záběry z tohoto turnaje budou vysílat všechny tři televize ve večerním celostátním pořadu "Branky, body, vteřiny", delší program pak v neděli a v pondělí večer v programu - Sportovní ozvěny, dále krajské vysílání ČT.

Podobně jako na další organizace a podnikatele, obracíme se i na Vás se žádostí o poskytnutí finančního příspěvku na tento turnaj, popř. výrobku Vaší firmy do tomboly.

Současně nabízíme místo na reklamu v sále při turnaji v dosahu televizních kamer a v brožurce vydané k tomuto turnaji (bližší informace jsou uvedeny v přiložené smlouvě). Okresní tisk - NOVÝ ŽIVOT a BŘECLAVSKO nabízí pro větší sponzory (nad 5 000,- Kč) zveřejnění reklamy před turnajem zdarma.

Touto akcí chceme podpořit sportovní a kulturní vyžití občanů naší obce a širokého okolí. Věříme, že naši žádost pochopíte a kladně ji vyřídíte.

Vzhledem k tisku brožury, ve které budou všichni dárci zveřejněni, je nutné předat ceny a reklamní nabídky předsedovi organizačního výboru turnaje do 20. 1. 2002. Organizační výbor Vám předem děkuje! Sportu zdar!

Předseda organizačního výboru TMS 2002

Josef Bulla, 691 76 Šitbořice, Dlouhá 265 tel. 0626/421211 den, 0626/421322 večer

K žádosti se připojuje **Obecní úřad Šitbořice**, Vladimír Kulíšek, starosta

„Všechno krásné vychází z radosti.“

*At' Vás radost provází
v nadcházejících svátečních dnech a
v novém roce 2002 at' prožijete co
nejvíce dnů v radosti,
ve zdraví a štěstí.*

Přeje redakční rada Štengaráčku.

ŠTENGARÁČEK

zpravodaj obce Šitbořice

REDAKČNÍ RADA:

Šéfredaktor: František Franěk, **zástupce šéfredaktora:** Ing. Josef Zelinka,
členové rady: Ing. Antonín Konečný, František Majer, ml., **sazba:** Bronislav Kolegar,
elektronická podoba: František Valíček ml.,

<http://www.raz-dva.cz/stengaracek>, email: stengaracek@raz-dva.cz

VYDAL: OÚ Šitbořice, Osvobození 92, Šitbořice v prosinci 2001 jako č. 4/2001, ročník 7

ZAREGISTROVÁNO: Okresní úřad Břeclav, č.j. 574/95- 408/Za., r.z.: MK ČR E 11609

NÁKLAD: 570 kusů * **VÝTISK ZDARMA**